

Ændringsforslag o. s. v. o. s. v. Derfor kunde det gennemføres paa 3 Timer. Men naar et Lovforslag fremsættes, uden at der har været ført saadanne Forhandlinger, saa maa disse jo føres, efter at det er fremsat, og derfor maa det ogsaa tage væsentlig længere Tid at fremme det, end naar Sagen behandles paa den anden Maade.

Der blev af det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Dalsgaard) og nu ogsaa sidst af det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Piper) talt om Luksus og Luksusskatter. Ja, der er Luksus her, og der er Luksus der; jeg ryger og ryger gerne, men jeg indrømmer, at det er en Luksus at ryge; men hvad denne Luksus betyder, ja, det fik vi forleden Dag et Bevis paa: mange Tusinde Mennesker følte sig brøstholdne over, at denne Luksus skulde beskattes saa højt. Der er nævnt den lille Juvel- og Smykkelov. Ja, disse Sager er ogsaa Luksus, men man maa ikke se bort fra, at der er mange Mennesker, som har deres Erhverv ved denne Industri, og for dem er det sandelig ingen Luksus at blive arbejdsløse. Man kan ikke om alt, hvad der direkte kan nævnes med Ordet Luksus, uden videre sige: det kan vi beskatte, og det kan vi lægge paa, det gør ingenting; det kan ramme haardt baade her og der. Denne Demonstration her udenfor Rigsdagen og de Efterfølgere, den har faaet senere ude i Provinsbyerne, var et Udslag af, at den Befolkning, der ernærer sig og lever af denne Industri, følte sig truet i sit Erhverv, truet med Arbejdsløshed. Det store Publikum føler Ubehag ved, at de daglige Nydelsesmidler forhøjes i Prisen; navnlig i disse dyre Tider er denne stadige Tæren paa Lommepege og Husholdningspenge generende og ubehagelig for det store Publikum. For de producerende og de handlende derimod er det ikke saa meget Prisforhøjelserne, der er det afgørende, om end de ogsaa har deres store Betydning, men det er tillige denne idelige Bebyrdelse med Arbejde og Ulejlighed, med Opgørelser og Indberetninger og Anmeldelser o. s. v. til de offentlige Institutioner, der paalægges dem, det er al den Kontrol og det Opsyn, de sættes under, der virker irriterende og generende for den Del af Befolkningen, der har med Tilvirkningen af og Handelen med disse Ting at gøre, samtidig med at saa store Byrder selvfølgelig volder dem Afbræk i deres Forretning. Jeg forstaar saa udmærket godt disse forskellige Betragtninger, og de har deres fulde Berettigelse; det er ogsaa derfor, jeg skønner, at det er en Opgave for os, der er valgte til den

lovgivende Repræsentation, at vaage over, at de Byrder, som det findes nødvendigt at paalægge, bliver saa lempelige, som det paa nogen mulig Maade kan lade sig gøre, for dem, der skal yde Afgifterne, og saa lidt generende som muligt for dem, der skal inddrage Ydelserne. Embedsmændene faar jo deres Gage, og naar de gaar af, faar de deres Pension; men den store Del af den næringsdrivende Befolkning, der skal være Inkassatorer for Staten i stor Maalestok, faar intet Vederlag, skønt den har hele Ulejligheden og hele Ubehaget. Det er derfor, jeg siger, at man maa undersøge nøje, om det er nødvendigt at tage disse mange Penge fra Befolkningen. Der er jo kun smaa 3 Millioner Mennesker til at udrede disse Masser af Millioner Kroner. Vi fik forleden Dag et Statslaan paa 60 Mill. Kr., og det skal jo en Gang betaales tilbage. Her har vi Forslag om indirekte Skatter paa op imod 90 Mill. Kr. Det er omtrent 150 Mill. Kr., som knap 3 Millioner Mennesker, baade store og smaa, baade gamle og unge, skal til at udrede.

Men trods alle disse forskellige Motiver for Modstanden mod de indirekte Skattelove, tror jeg dog, man maa sige, at for den store Del af Befolkningen er det lettere at bære dem end de direkte Skatter; thi det er dog saaledes, at naar Ugen eller Maaneden er ved at slutte, og Lommepengene eller Husholdningspengene er ved at ebbe ud, saa kan man lade være at drikke Øl og ryge Tobak eller drikke Vin; men kommer Skatteopkræveren efter den direkte Skat, og Terminen er udløbet, og Ud pantningen skal finde Sted, og de gaar med Indboet, saa er det betydelig vanskeligere for det enkelte Individ at klare det, end det er at klare den indirekte Skat, som man selv er Herre over og kan regulere.

Men som det er mine Meningsfællers og mit Skøn, at de indirekte Skatter er lettere at bære end de direkte, saaledes er vi ogsaa klar over, at de indirekte Skatter ikke bør bringes i Miskredit ved en unødvendig Anvendelse eller ved at paalægges, hvor det ikke er strengt nødvendigt. Naar jeg nu vender mig direkte til Ølskatten, vil jeg tillade mig at spørge: er det ogsaa overvejet, om det er strengt nødvendigt at lægge Skat paa skattefrit Øl? Da Bryggerierne henvendte sig til den overordentlige Kommission, og der blev forhandlet med Finansudvalgene om Prisforhøjelser paa Øllet, fremkom ogsaa nogle Kalkuler fra Bryggerierne, de findes i Aktstykkerne fra den overordentlige Kommission